

Posudek vedoucího bakalářské práce katedra pedagogiky FF UK v Praze

Jméno a příjmení studentky: Kateřina Hanilcová

Název práce: Historie Státního ústavu školského pro domácí průmysl

Vedoucí práce: PhDr. Martin Strouhal, Ph.D.

Technické parametry práce:

Počet stránek textu (bez příloh): 40

Počet stránek příloh: 34

Počet titulů v seznamu literatury: 27

1	2	3	4
---	---	---	---

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (dodržování pravopisné normy, stylistické schopnosti, zvládnutí odborných výrazů)

x			
---	--	--	--

Zacházení s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení citačních norem)

x			
---	--	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

x			
---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost použitých metod

x			
---	--	--	--

Využití výzkumných empirických metod

--	--	--	--

Využití praktických zkušeností

x			
---	--	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešené problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce, originalita)

x			
---	--	--	--

Naplnění cílů práce

x			
---	--	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části

--	--	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

x			
---	--	--	--

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost výsledků v praxi

x			
---	--	--	--

Vhodnost prezentace závěrů práce

	x		
--	---	--	--

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

1. Jaké je místo umělecko-řemeslného vzdělávání v celku vzdělávací soustavy? Na jaké problémy dnes v této oblasti narážíme?
2. Jak by autorka definovala v práci zmiňovaný rozdíl mezi ars a techné? Co může a co nemůže v žákovi ovlivnit a rozvinout pedagog, pokud jde o ars, a pokud jde o techné?

Celkové hodnocení práce (klady, nedostatky):

Bakalářská práce Kateřiny Hanilcové představuje v podobě podrobné a skvěle obrazově vypravené historické mikrostudie příspěvek k dějinám odborného vzdělávání. Autorka se v ní zabývá dějinami instituce, na které sama působí – v současné době tedy Střední umělecké školy textilních řemesel a VOŠ textilních řemesel. K. Hanilcová však rámeček pouze historický překračuje tím, že do popisu vývoje instituce a také klíčového oboru, který je na ní vyučován (krajkářské umění) promítá otázku, zda je umění (alespoň tedy v jeho „dílečské“ podobě) naučitelné. Autorka podává detailní přehled vývoje instituce, zakladatelských osobností oboru v českých zemích, je obeznámena též s evropským kontextem oboru a konečně zasvěceně píše o oboru relevantních výukových metodách. Zvláštní pozornost věnuje návaznosti středoškolského kurikula na další stupně vzdělávání, především na VOŠ textilních řemesel a VŠCHT (konzervace památek).

Práce je čtivá, stylisticky bez problémů, zůstalo v ní minimum překlepů, vysoce cením obrazovou dokumentaci, která dobře ilustruje historické i současné podoby fungování oboru. Závěr by mohl být trochu obsáhlejší a cíl práce v Úvodu formulován trochu zřetelněji, nicméně to není zásadní výtka. Práci K. Hanilcové doporučuji k obhajobě s návrhem hodnocení výborně.

Doporučení k obhajobě: doporučuji

Navrhovaná klasifikace: výborně

Datum, podpis: 23. 8. 2019